

jeg gaar altsaa ud fra, at Rigsdagen er enig i, at Virksomhederne skal dække sig, at man ved at vedtage en Lønningslov for Statens Tjenestemænd forpligter sig til at skaffe den tilstrækkelige Dækning igennem en Forhøjelse af Virksomhedernes Sats. Ellers vil det efter min Mening overhovedet ikke være muligt at skaffe Dækning for de overordentlig store Udgifter — saa maa andre paaavise, hvorledes det skal ske“. Det viser altsaa, at den højtærede Finansminister tillægger dette rigtige Princip saa stor Vægt, at han kunde tænke sig eventuelt at sætte sin Portefeuille ind derpaa. Det er dette, jeg gerne vil understrege. I dette Princip er vi fra Venstres Side ganske enige. Vi har forgæves kæmpet for dets Gennemførelse flere Gange overfor den Regering, som den højtærede Finansminister er et saa fremragende Medlem af, og nu kan det jo kun glæde os at høre det slaaet fast som et i den Grad ledende Princip, at Finansministeren endogsaa kunde tænke sig at sætte sin Portefeuille ind derpaa, hvis det blev nødvendigt. Blot nu Finansministeren maa holde fast ved dette Princip og søge det gennemført!

Endelig kan jeg forsikre den højtærede Minister om, at han havde vor fulde Medfølelse i de Klageraab, han opløftede over Udgifterne paa sin Kollega Indenrigsministerens Budget. Ja, vi har jo før hørt et saadant Suk en og anden Gang undslippe den højtærede Finansministers forpinte Bryst i samme Anledning, men her brød det jo frem — ja, som et Skrig formelig. Det var i Sandhed hjerteskræende at høre paa. Det kunde røre Stene, og endnu mere maatte det røre vore Hjerter, som i Forvejen var stemte til Medfølelse med den højtærede Finansminister paa dette Punkt. Bliver det saadan ved Aaret ud, sagde den højtærede Finansminister, saa sprænges Budgettet. Ja, utvivlsvist vil Budgettet sprænges, hvis det skal blive saaledes ved. Den højtærede Minister har set det; vi maa ogsaa haabe, at den højtærede Finansminister nu vil lade Handlingen staa bag Ordene. Han sidder jo paa en Plads, hvor han kan det. Med en romersk Vending vil jeg sige til den højtærede Finansminister: Her er Færd paa Færde, Færd for Budgettets Sprængning, lad Konsulerne sørge for, at Staten ikke lider nogen Skade! — og den højtærede Finansminister sidder jo paa en af Konsulpladserne.

Vi er altsaa, i Overensstemmelse med, hvad jeg før udtalte, villige til at skaffe de Indtægter, som er fornødne til Balance, men det Spørgsmaal rejser sig nu: Hvor meget er fornødent? Og det er dette Spørgs-

maal, som er det alt afgørende for Behandlingen af den højtærede Ministers Skatte-lovforslag. Den højtærede Minister opstillede et Regnestykke; det var ikke meget udviklet, og det førte til et Behov af 540 Mill. Kr. for indeværende Finansaar og 450 Mill. Kr. for det derefter følgende, 1920—21, og til dette Behov mente den højtærede Finansminister at have tilstrækkelig Dækning gennem de Indtægter, han allerede har, og gennem de Indtægter, han foreslaar. Hvorledes kom den højtærede Minister nu til dette Behov? Han kom til det paa følgende Maade — og man kan jo sige, det er meget summarisk, men naturligvis kan den højtærede Finansminister ikke vide, hvorledes Forholdene vil blive i det kommende Aar, han maa vælge en Fremgangsmaade og bevæge sig i Hypoteser — det er naturligt; det maa vi andre ogsaa. Han stillede det saaledes op: Vi har Resultatet for første Kvartal i indeværende Finansaar; fra dette første Kvartal fradrager Ministeren Udgifterne paa Indenrigsministeriets Budget, idet han vil behandle dem særskilt, og saa faar han ved at multiplicere det saaledes reducerede første Kvartal med 4 den Sum, han talte om, 286 Mill. Kr. Saa rationerer den højtærede Finansminister Indenrigsministeren — det er ellers Indenrigsministeren, der er vant til at rationere os andre, men her er det altsaa omvendt Finansministeren, der rationerer Indenrigsministeren — til 200 Mill. Kr. — og det var rigeligt rationeret — i indeværende Finansaar og til 100 Mill. Kr. i næste Finansaar; dette maatte den højtærede Indenrigsminister holde sig indenfor, og endelig kommer 60 Mill. Kr. til Lønningslovene. Saaledes kommer den højtærede Finansminister til 540 Mill. Kr. i indeværende Finansaar og 446 à 447 Mill. Kr. — mere kan jeg ikke faa det til — i det kommende Finansaar; det afrunder han saa opad til ca. 450 Mill. Kr.

Imidlertid kan jeg ikke ganske anerkende Korrektheden af dette Regnestykke, dette Skøn, og jeg skal sige hvorfor. For det første kan dette første Kvartal, synes jeg, ikke bruges paa den Maade, som den højtærede Finansminister vilde gøre det, ikke uden at man maa bemærke — og det gjorde den højtærede Finansminister ikke —, at det er et Beløb, som efter al Sandsynlighed er meget større, end hvad der vil komme i de følgende Kvartaler. Forholdet er jo dette, at vi er i Færd med at vende tilbage til mere regelmæssige Forhold; vi er i Færd med at reducere de særlige Dyrtidsforanstaltninger, og den højtærede Finansminister